

Aleg. 537

Sprawozdanie

Komisji prawniczej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie projektu ustawy o środkach prawnych przeciw postanowieniom Reprezentacyj gminnych i powiatowych.

Wysoki Sejmie!

Brak przepisów normujących środki prawne przeciw postanowieniom Reprezentacyj gminnych i powiatowych bardzo często staje się przyczyną, iż rekursy wnoszone od postanowień tych władz, muszą być odrzucane ze względów czysto formalnych, — bądź to z tego powodu, iż zostały za późno wniesione, bądź też do niewłaściwej władzy wystosowane, bądź też wreszcie podane na ręce niewłaściwej władzy.

Takie odrzucenie rekursu ze względów czysto formalnych naraża nie tylko samą stronę nader często na szkodę materyalną, lecz na tem cierpi także administracja autonomiczna, gdyż zbyt często urasta w moc prawną postanowienie, nie odpowiadające ustawom.

Celem zaradzenia temu, wniósł Wydział krajowy sprawozdaniem z dnia 9. stycznia 1900 LW. 84.804/900 projekt ustawy normującej środki prawne przeciw postanowieniom Reprezentacyj gminnych i powiatowych, który też został uchwalony przez Wysoki Sejm dnia 11. kwietnia 1900 na podstawie sprawozdania Komisji prawniczej z dnia 8. kwietnia 1900 Ls. 1.372/900.

Projekt ten nie uzyskał atoli sankcyi z powodu zamieszczenia w tymże projekcie ustępu przy §. 4. postanawiającego, iż stronie interesowanej przysłuży prawo w braku pouczenia o rekursie żądać od władzy orzekającej uzupełnienia orzeczenia przepisaniem pouczeniem; nie podano atoli czasu, w jakim taż strona interesowana winna żądać takiego uzupełnienia.

C. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych — zawiadamiając o odmowie sankcyi — przesłało równocześnie wzór ustawy mającej się uchwalić, który, jak to słusznie zaznaczono w sprawozdaniu Wydziału krajowego z dnia 20. czerwca 1902 r. LW. 16.380/902, byłby z jednej strony niezrozumiałym dla szerokiej masy ludności z powodu swej subtelności, a z drugiej strony mógłby nader łatwo sprowadzić napowrót na nasz kraj manię długoletniego procesowania się o czezę formę, a nadto w wielu wypadkach dawałby niesumiennym funkcjonaryuszom gminnym możność wszelkiego rodzaju nadużyć przez rozmyślne zakreślanie w wydawanych postanowieniach dłuższego ponad ustawowy terminu do wnoszenia rekursu.

Wobec tego Wydział krajowy powołanem powyżej sprawozdaniem z dnia 20. czerwca 1902 LW. 16.380/902 przedłożył nowy projekt ustawy, opuszczając w takowym wszystkie ustępy, mogące spowodować odmowę sankcyi; jak również takie,

któreby mogły wprowadzić pewną niejasność i różnorodność tłumaczenia przepisów ustawy.

Projekt ten — zdaniem Komisji prawniczej — odpowiada w zupełności tegoczesnym wymogom i usunie na przyszłość wszelkie wątpliwości co do terminu, w którym rekurs ma być wniesiony — i co do władzy, na ręce której podać go należy.

Wobec tego Komisya prawnicza — podzielając w całości motywa Wydziału krajowego — przyjmuje przedłożony projekt ustawy i wnosi:

*/. Wysoki Sejm raczy uchwalić załączoną pod */. ustawę.

Przewodniczący:

Władysław Czaykowski.

Sprawozdawca:

Dr. Korol.

U s t a w a

z dnia . . . . . obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim co do środków prawnych przeciw postanowieniom Reprezentacyi gminnych i powiatowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Rekurs (zażalenie lub odwołanie się) przeciw orzeczeniu, zarządzeniu lub uchwale Reprezentacyi gminy t. j. Zwierzchności gminnej, Magistratu, Rady gminnej, lub Rady miejskiej i Reprezentacyi powiatowej t. j. Wydziału powiatowego lub Rady powiatowej w sprawach własnego zakresu działania gminy lub powiatu, należy wnieść w terminie 14 dniowym, o ile specjalna ustawa innego nie wyznacza terminu.

§. 2.

Termin do wniesienia rekursu liczy się od dnia następnego po doręczeniu lub ogłoszeniu orzeczenia, zarządzenia lub uchwały.

Rekurs wnieść można pisemnie lub ustnie, a w tym ostatnim wypadku obowiązana jest Zwierzchność gminna, względnie Magistrat lub Wydział powiatowy z urzędu spisać ze stroną odpowiedni protokół.

Dzień nadania na pocztę uważany będzie również jako dzień wniesienia rekursu.

Jeżeli ostatni dzień terminu przypada na niedzielę, termin kończy się dopiero w dniu następnym.

Instancya rekursowa orzeka o tem, czy rekurs wniesiony jest w należyty terminie.

§. 3.

O ile ustawy nie zawierają odmiennych przepisów, wnieść należy rekurs od postanowień Reprezentacyi gminnej na ręce Zwierzchności gminnej względnie Magistratu, od postanowień zaś Reprezentacyi powiatowej na ręce Wydziału powiatowego.

§. 4.

Władze w §. 1. wymienione mają w swoich orzeczeniach, zarządzeniach i uchwałach wyraźnie oznaczać, do której władzy rekurs ma być wystosowany, oraz na czyje ręce i w jakim terminie ma być wniesiony.

Brak takiego pouczenia albo też mylne lub niezupełne pouczenie nie pociąga za sobą żadnych skutków prawnych.

§. 5.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

§. 6.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.
